

ved jeg imidlertid intet. Men disse kommunale Afgifter kunne ikke paaberaabes til Fordel for en Statsskat.

I de Bemærkninger, den højtærede Minister fremførte til Forsvar for sit Forslag, sagde han ogsaa, at det var meget vanskeligt at gøre Forskel paa Teatre og Varietéer. Deri giver jeg ham Ret; det er meget vanskeligt at skelne, saaledes som nogle Talere have ønsket, mellem den ene og den anden Art Forlystelse. De glide over i hinanden gennem en Række Overgangsformer, og den ene Form kan til en Tid dyrke en høj Kunststart, til anden Tid en mindre høj, det vil være meget vanskeligt at finde nogen Artsforskell, hvorved man kan adskille de forskellige Forlystelser. Derfor tror jeg for saa vidt, at den højtærede Finansminister har Ret i, at det er meget vanskeligt at finde nogen særlig Form for Skatten, hvor den kan hvile paa den ene Maade paa det ene, paa den anden Maade paa det andet. Men jeg synes ogsaa, der derigennem fremføres et Argument imod netop Bruttobeskatningen, thi jeg tror, det er fuldkommen rigtig, hvad der er sagt fra forskellig Side, ogsaa af det ærede Medlem, som har talt om denne særlige Sag paa vort Partis Vegne, at en Bruttobeskatning, saaledes som den her er tænkt, vil virke til at drive Folk fra Teatrene over til Varietéforlystelserne, som have andre Midler til at bære Skatten end Teatrene, nemlig ved Forhøjelse af de Priser, som tages i Lokalet af de Varer, som nydes.

Jeg tror derfor, at naar man vil se bort fra principielle Synspunkter og se teknisk paa Tingen, maa man sige, at det franske System for den kommunale Afgift, $\frac{1}{10}$ Tillæg paa hver Billet, er bedre. Den højtærede Finansminister sagde, at derigennem hindrede man, at Teatrene kunde fordele Skatten skønsomt paa Billetterne, i Stedet for at lægge den procentmæssig lige paa hver enkelt Billet. Dette er netop en Betragtning, som særlig er fremført til Fordel for denne Beskatning. Jeg tror, den ærede Ordfører for Regeringspartiet fremhævede, at det netop var en Fordel, at de dyrere Billetter fik 15 pCt. Forhøjelse lige saa vel som de billigere.

Men jeg tror, at den højtærede Finansminister har Ret i, at Teatrene ville komme til at foretage en skønsomt Fordeling. Naar jeg betragter det kgl. Teaters Udvikling af dets Billetpriser i de sidste Aar og Følgerne af den Billetpolitik, det har ført, tror jeg, at det kgl. Teaters Besøgere fra denne Forsamling, som jo have Adgang til 1ste Parket, ville have be-

mærket, at 1ste Parket er udtyndet betænkeligt i de senere Aar. 1ste Parket staar ofte ret tomt, medens der kan være godt besøgt i 2det Parket og paa billigere Pladser. Det er, fordi det kgl. Teater er kommet for højt op med sine Billetpriser, er kommet over det Maal, man for Øjeblikket kan faa et stort Publikum til at betale her i København. Hvis man derfor giver den højtærede Finansminister en Skat, som kan skønsomt fordeles paa Billetterne, frygter jeg for, at det vil komme til at gaa ud over de billigere Billetter, ikke over de dyrere, jeg tror ikke, disse kunne være dyrere, og saa falder den Begrundelse for Beskatningen, som den ærede Ordfører fremførte, bort. Hvis man derimod lægger Skatten som en Stempelafgift, saa staar det alligevel Teatrene frit for at foretage en Omlægning af Skatten. Det er ikke rigtigt, at det ikke kan ske. Thi man kan meget vel regulere Billetpriserne forinden, alt eftersom man mener, Takstpolitikken vil være hensigtsmæssig og derefter føje Billetstemplet til.

Endvidere er der i den højtærede Finansministers Plan om Bruttoindtægtsbeskatningen en Ting, jeg vil henlede hans Opmærksomhed paa: Der er i Paris et meget udviklet System for Besøg i en Række Etablissementer, som gaar ud paa, at der overhovedet slet ikke købes nogen Billet, der betales slet intet hverken gennem Tælleapparat eller gennem en Entrébillet, men man køber Retten til at sidde i Teatret ved at betale, hvad Franskmændene kalde den første „consommation“, det vil sige det første Glas, den første Genstand, der nydes; man betaler saa en meget høj Pris, 2 Francs eller mere for et Glas Øl eller Kaffe. Det er en Maade at omgaa Afgiften paa, og man har derfor ogsaa maattet indføre en særlig Stempelafgift paa disse første Konsommationer. Men vil man indføre Bruttoafgiften her, kunde man tænke sig et lignende System indført her i en Række Anstalter, hvorved man kunde unddrage sig Beskatningen, medmindre Finansministeren vilde indføre en Skat paa Bruttoomsætningen, Indtægten af, hvad der spises og drikkes i Restauranten. Jeg kan ikke indse, hvorfor den højtærede Finansminister ikke skulde kunne komme dertil, det vilde maaske være en Idé for ham at indføre som et Led i hans originale Skattesystem.

Hovedspørgsmaalet i hele denne Sag er imidlertid dette Lovforslags Plads i Beskatningssystemet og hele vor finansielle Stilling. Den højtærede Finansminister har i saa Henseende erklæret, at hans Finansplan kommer til Oktober, nu vil jeg ogsaa